

РЕШЕНИЕ

№ 5049

гр. София, 30.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **776** по описа за **2020** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 11, ал. 4 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба на Д. Ц. И. и П. Ц. П. представлявани от адв. Т. К. против решение № 106662 от 03.05.2019 г., постановено по адм. д. № 28838/2018 г. по описа на Софийския районен съд, с което е обявена за нищожна заповед № РПН17-РД56-28/22.11.2017 г. на Кмета на район „П.“, Столична община. Излагат се доводи за наличие на касационните основание по чл. 209, т. 3 от АПК, без същите да бъдат конкретизирани. От съдържанието на касационната жалба може да се обоснове извод, че се касае за нарушение на материалния закон и необоснованост на обжалваното решение. Сочи се неправилност на извода за наличие на хипотезата на чл. 177, ал. 2 от АПК, доколкото задължителните указания с влезли в сила съдебни решения не се ползват със сила на пресъдено нещо, освен по отношение на решения спор по същество. В случая с визираните от Софийския районен съд решения спорът по същество не разрешен. Претендира се отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски.

По делото е депозирана и касационна жалба от кмета на район „П.“, Столична община против решение № 106662/03.05.2019 г., постановено по адм. дело № 28838/2018 г. по описа на Софийския районен съд. Обосновават се доводи за наличието на

касационното основание по чл. 209, т. 3 от АПК. Претендира се отмяна на обжалваното решение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Д. Г. Д. чрез пълномощника си изразява становище за неоснователност на касационните жалби по съображения подробно изложени в депозирания по делото писмен отговор. Претендира присъждане на разноски.

Заинтересованите страни Ф. Ф. А., Ж. Д. Н., Р. Д. Н., Д. Г. Н., Е. Ф. И., М. Р. И. и Т. М. А. не изразяват становище по касационните жалби.

Заинтересованата страна А. Г. Д. чрез пълномощника си изразява становище за неоснователност на касационните жалби. Претендира разноски.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище за неоснователност на касационните жалби.

Настоящият касационен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

С решение № 106662 от 03.05.2019 г., постановено по адм. д. № 28838/2018 г. по описа на Софийския районен съд е обявена за нищожна заповед № РПН17-РД56-28/22.11.2017 г. на Кмета на район „П.“, Столична община, с която е признато правото на наследниците на Ц. П. Н. - ползвател по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, съгласно Удостоверение за наследници № 4153/2017 г., издадено от район „К. поляна“, Столична община, при изпълнени условия на § 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ да придобият собственост върху имот пл. № 472, кв. 6106, с площ 486 кв.м., кад.л. Г-9-6-Г, бивш имот 271 от кад.л. № 7, в.з. Г.-емисия 1971 г., идентичен с имот с идентификатор 14831.6506.472 по КК на [населено място], одобрена със заповед № РД-18-37/2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК. От правна страна решението е мотивирано с нормата на чл. 177, ал. 2 от АПК. Изводът за нищожност се основава на противоречие на заповедта с влезли в сила съдебни решения, както следва: решение № 5874/20.12.2011 г., постановено по адм. дело № 9383/2010 г. по описа на Административен съд София- град, решение № 7153/ 27.05.2013 г., постановено по адм. дело № 3670/2012 г. по описа на Върховния административен съд и решение № 72054/24.03.2017 г., постановено по адм. дело № 9433/2015 г. по описа на Софийския районен съд (влязло в сила на 17.05.2017 г.).

Въз основа на събраните в хода на производството доказателства се установява следното от фактическа страна:

Със заповед № РД-46-175/19.07.2007 г., на основание § 62, ал. 3 от ПЗР към ПМС № 456/11.12.1997 г. на ИД на ППЗСПЗЗ е признато правото на наследниците на Ц. П. Н. – ползвател по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ да придобие собствеността при изпълнение на условията на § 4а, 4д и 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ върху 490 кв.м. от имот пл. № 472, кад. л. Г-9-6-Г, м. „Терасите“, землището на [населено място], район „П.“, Столична община.

Тази заповед е отменена като незаконосъобразна с решение № 5874/20.12.2011 г., постановено по адм. дело № 9383/2010 г. по описа на Административен съд София-град. Решението е мотивирано с несъотнасянето на правото на трансформация към обекта, по отношение на който то се е породило – неправилното установяване на

конкретния имот, за който то е признато, т. е. липса на идентичност между парцел 437 (предоставен за ползване) и имота, предмет на заповедта (пл. № 472).

Това решение е оставено в сила с решение № 7153/27.05.2013 г., постановено по адм. дело № 3670/2012 г. по описа на Върховния административен съд. В мотивите си Върховният административен съд е приел за правилен изводът на Административен съд София- град за липса на идентичност между парцел 437 (предоставен за ползване на Ц. П. Н.) и имотът - предмет на обжалваната заповед № РД-46-175/19.07.2007 г., а именно: имот пл. № 472, кад.л. Г-9-6-Г, м. „Терасите“, район „П.“, Столична община. След отмяната на заповедта, делото е върнато на административния орган с указания да бъде индивидуализиран предоставения за ползване имот с имот от одобрен ПНИ.

В изпълнение на дадените указания е издадена заповед № РД-46-01/05.01.2015 г., с която е признато правото на наследниците на Ц. П. Н. – ползвател по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ да придобие собствеността при изпълнение на условията на § 4а, 4д и 4з от ПЗР на ЗСПЗЗ върху 486 кв.м. от имот с идентификатор 14831.6506.472, м. „Терасите“, землището на [населено място], район „П.“, Столична община, идентичен на поземлен имот пл. № 472, кад.л. Г-9-6-Г и бивш имот 271 от кад.л. 7, в.з. Г., емисия 1971г. Тази заповед е обявена за нищожна с решение № 72054/24.03.2017 г., постановено по адм. дело № 9433/2015 г. по описа на Софийския районен съд (влязло в сила на 17.05.2017 г.). Решението е мотивирано с противоречие на оспорената заповед с решение № 5874/20.12.2011 г., постановено по адм. дело № 9383/2010 г. по описа на Административен съд София- град, решение № 7153/ 27.05.2013 г., постановено по адм. дело № 3670/2012 г. по описа на Върховния административен съд. И по конкретно липса на идентичност между предоставения за ползване на Ц. П. Н. имот по списък от 1967 г. по ПМС № 21 и имотът предмет на обжалвана заповед – пл. № 472, кл. Г-9-6-Г.

В изпълнение на това решение е издадена заповедта предмет на производството пред Софийски районен съд, с която е признато правото на наследниците на Ц. П. Н. - ползвател по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ, съгласно Удостоверение за наследници № 4153/2017 г., издадено от район „К. поляна“, Столична община, при изпълнени условия на § 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ да придобият собственост върху имот пл. № 472, кв. 6106, с площ 486 кв.м., кад.л. Г-9-6-Г, бивш имот 271 от кад.л. № 7, в.з. Г.-емисия 1971 г., идентичен с имот с идентификатор 14831.6506.472 по КК на [населено място], одобрена със заповед № РД-18-37/2011 г. на Изпълнителния директор на АГКК.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, касационната инстанция намира за правилен изводът на Софийския районен съд за наличието на основанието по чл. 177, ал. 2 от АПК за обявяване на нищожността на оспорената заповед. Съгласно чл. 177, ал. 2 АПК, актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни, като всеки заинтересуван може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви. За да е налице тази хипотеза, следва оспорваният административен акт да съставлява издаден акт от административния орган в противоречие със влязло в сила съдебно решение, с което спора е приключил. В случая е налице идентичност между предмета на производството по адм. дело № 9383/2010 г. по описа на Административен съд София- град и производството по адм. дело № 9383/2010 г. по описа на Административен съд София- град, производството по адм. дело №

9433/2015 г. по описа на Софийския районен съд. Във всички актове, с които са приключили тези производства решаващият извод на съда е за липсата на идентичност между парцел 437 (предоставен за ползване на Ц. П. Н.) и имотът - предмет на обжалваната заповед № РД-46-175/19.07.2007 г., а именно: имот пл. № 472, кад.л. Г-9-6-Г, м. „Терасите“, район „П.“, Столична община. Противно на тези мотиви, в оспорената пред Софийския районен съд заповед (трета по ред), административният орган отново е обосновал извод, че правото на трансформация по § 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ се е породило по отношение на имот пл. № 472, кв. 6106, с площ 486 кв.м., кад.л. Г-9-6-Г, бивш имот 271 от кад.л. № 7, в.з. Г.-емисия 1971 г.

Наличието на идентичност между предмета и страните на предходните две производства и настоящото, обосновава извод за правилност на извода на Софийския районен съд за нищожност на оспорената заповед на кмета на район „П.“, Столична община на основание чл. 177, ал. 2 от АПК.

Силата на пресъдено нещо на решението на съда действа между страните по делото и е задължителна за съда, който го е постановил, за всички съдилища, учреждения и общини в Република България - чл. 297 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК. По делото липсват каквито и да е доказателства, от които да е видно, че указанията на съда, дадени в предходните съдебни решения са изпълнени. Напротив, налице е повторно проведена процедура по § за едни и същи имоти при едни и същи условия.

По изложените съображения настоящият състав намира, че решението на Софийския районен съд не страда от визираните в касационната жалба пороци, представляващи касационни основания за отмяната му по чл. 209, т. 3 от АПК., поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответника и заинтересованите страни се дължат направените в производството разноски, съобразно приложения списък по чл. 80 от ГПК.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 106662 от 03.05.2019 г., постановено по адм. д. № 28838/2018 г. по описа на Софийския районен съд, с което е обявена за нищожна заповед № РПН17-РД56-28/22.11.2017 г. на Кмета на район „П.“, Столична община.

ОСЪЖДА Столична община, район „П.“ да заплати на Д. Г. Д. и А. Г. Д. разноски по делото в размер на 2000 /две хиляди/ лева.

ОСЪЖДА Д. Ц. И. и П. Ц. П. да заплатят на Д. Г. Д. и А. Г. Д. разноски по делото в размер на 2000 /две хиляди/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

